

La fruita més dolça

Un relat de: [Akeron343](#)

Feia molt de temps, anys, que no es veien.

Una trobada casual a la cua de l'atur els va permetre una hora i escaig de conversa. La barrera del temps es va debilitar aviat, en aparèixer les primeres anècdotes de quan treballaven junts, en comentar xafarderies sobre els ex-companys, en creuar-se mirades als ulls, que cada vegada persistien més...

una hora i escaig de conversa que va esbotzar la barrera que el temps hagués pogut aixecar... una hora i escaig que va despertar la proximitat, la química que tenien aleshores...

una hora i escaig que va activar fils invisibles, substàncies etèries, fantasies oblidades...

...una hora i escaig que es va tallar de sobte quan el monitor de l'oficina va exhibir el nombre de tanda d'ell.

Amb presses es van acomiadar, petons a les galtes, contacte de cossos, ell va recordar que ella era d'aquelles persones que quan hi parles "et trenquen la distància", física i tel·lúrica, que s'acosten a tu fins a sentir l'escalfor del seu cos...

- T'espero i anem a fer un cafè? –va dir ell.

- Bufff, aquest matí estic "liada". Vine aquesta tarda al meu pis i fem el cafè i xerrem tant com ens sembli, què et sembla?

- Perfecte. Et va bé a les quatre? –va dir ell, content.

- Millor a les tres? Així tenim més estona. –ell va fer que sí amb el cap amb un somriure d'orella a orella-. Visc al carrer Edison, nº 3, 1er, 3a.

Amb la mà li va dir adéu mentre arrencava a córrer, per no perdre la tanda.

Faltaven cinc minuts per les tres. Va trucar. La versió electrònica de la veu d'ella, va contestar. Estava nerviós. Aquella proximitat física en el moment d'acomiar-se, aquella mirada profunda com el cel, l'havien turmentat tot el dia amb el mateix neguit que el turmentava quan treballava amb ella, la mateixa atracció, quelcom químic irrefrenable.

Va trucar a la porta picant suaument amb els artells i va aparèixer ella, somrient, radiant... Ell es va quedar palplantat, captiu dels seus ulls blaus, embadalit uns segons sense dir res. S'havia fet un monyo, d'aquells fets a corre-cuita, d'estar per casa, anava vestida amb una samarreta blanca de tires, s'intuïa que no duia sostenidors, vestia una mini-faldilla texana i xanquetes... es va quedar mirant un anell platejat que portava al dit cor del peu dret...

- Quan hagi acabat de repassar-me pots entrar –la frase el va despertar com una galleda d'aigua glaçada.

- Pe... perdona, m'havia distret –va remugar sense convicció, aclaparat pel ridícul.

Era un pis molt petit, amb menjador i cuina a la mateixa estança, una habitació amb un llit (doble), una habitació de bany, i una petitíssima estança per a la rentadora. Petit, però acollidor, va pensar.

Es van asseure. El cafè es va refredar a les tasses, amb l'atenció raptada per la conversa, que va començar animada i superficial, i va esdevenir íntima, juganera, sembrada de flirtejors, mirades, confessions i desenganys. La distensió i la intimitat van coure a foc lent l'aparició de petits contactes furtius, subtils carícies dissimulades i expectants que els feien bullir l'ànima... van consumir dues hores volant... De tant en tant, ell no podia evitar desconnectar-se, i deixar que els seus ulls recorressin els ulls d'ella, els llavis, el coll, l'espatlla, els pits que s'intuïen sota la samarreta... es sentia aclaparat de desig. La conversa va dur a confessar-li com d'atret es sentia per ella quan treballaven junts. Silencis. El sentiment era mutu, va confessar ella. Silencis. Foc a les galtes.

Es va aixecar decidida, com per trencar la situació incòmoda, tot dient:

- No vols menjar res? Va, potser una mica de fruita, que tinc uns préssecs molt bons –va dir ella, tot caminant a la cuina, sense donar opció de resposta.

- No cal... vols que t'ajudi? –va dir amb poca seguretat, mentre s'aixecava.

Ella estava d'esquena a ell, pelant amb habilitat el préssec que regalimava abundoses gotes de suc, dits avall. Ell caminava cap a ella delectant-se amb la mirada. Aquell clatell descobert el tornava boig, aquella cintura estreta, aquell cul amb forma de cor al revés...

Li es va deixar dur. Es va acostar lentament, li va posar suaument les mans a la cintura i els llavis al clatell, tot arrambant tot el cos al d'ella, amb pausa, amb expectació, per enretirar-se si percebia qualsevol indici d'incomoditat o rebuig.

En un acte reflex, ella va posar les mans sobre el marbre, encara amb el ganivet i el préssec agafats, tancant els ulls, sentint la fredor del marbre a les mans. Lluny d'apartar-se, va prémer les natges contra el cos d'ell.

- Em faràs tallar –va dir ella en un sospir.

La boca d'ell recorria amb desig el coll, l'orella, l'espatlla... una mà acariciava un pit, per sobre la samarreta... l'altra mà, plana sobre el ventre, n'atreia el cos cap a ell per tal que natges i pubis refreguessin amb més força en moviments intensos i sinuosos. Ella va girar només el cap i les boques es van trobar amb fam, mentre ell tibava els tirants de la samarreta als costats fent emergir els pits.

- Que no vols tastar el préssec?.

Ella en va tallar un trosset i se'l va refregar pel coll. Ell va reaccionar a l'instant llepant el caminet dolç sobre la pell, mentre els seus dits es passejaven per la roba interior a l'alçada del clítoris...

...el préssec va lliscar un trosset més per l'espatlla, perseguit per la llengua i els llavis d'ell...

Ella es va girar de cara a ell, es van besar intensament i mirant-lo amb cara malèvola, el tros de préssec va lliscar pel canal entre els seus pits de mugrons rosa clar, i va ascendir fent espirals fins convertir el rosat mugró en una dura maduixeta de bosc, erecta i desafiant.

El resseguia la traça, menjant amb fruïció... l'arribada al mugró va transformar les llepades en xuclades, emmarcades per una mà que agafava el pit amb energia.

L'altra mà havia aixecat la faldilla i acariciava i engrapava amb passió una natja... el dit cor va recórrer la tanga, per davallar a la vall fosca entre les natges, jugant dolçament fins arribar a acariciar dolçament l'entrada de l'humit horitzó.

Ell va agafar pel canell, la mà que sostenia el préssec, se'l va menjar i en va llepar sensualment els regalims de suc. Ella va tallar, amb presses, un altre tros de préssec, que es va passejar en línia recta des de la base dels pits fins el melic per continuar rebent aquells llavis i aquella llengua que van romandre una estona al melic, al pírcing i al seu voltant... el préssec va recórrer altra vegada el melic i va continuar fins arribar al límit que marcava la faldilla... cada vegada les accions guanyaven energia, cada vegada eren una mica més ràpides i passionals... Maldestrament, ella es va aixecar la mini faldilla i va refregar el préssec per la tela del tanga, per sobre del sexe. La pressió dels llavis i la llengua va arrencar els primers gemecs i uns primers i sensuals moviments pèlvics, que es van trencar quan ella es va girar i va recolzar el tors directament al marbre de la cuina refregant amb desig el préssec, al llarg de la tanga, entre l'anus i el clítoris... ell xuclava, llepava, mossegava la natja, fins que en un rampell li va arrencar la tanga i li va enfonsar la llengua al sexe dolç. Menjava amb luxúria cada racó, gaudint dels seus gemecs i sospirs que feia ella allà dalt al marbre. Tot es va accelerar. Ella es va tornar a girar, masturbant-se el clítoris amb un altre tros de préssec, mirant-lo amb molt de desig... Perdent els estreps, ell li va prendre el préssec, en va menjar una bona queixalada pel costat on estava amarat de suc de les dues fruites i llençant-lo a la pica, va tornar a menjar amb bogeria el sexe desitjat. Els gemecs pujaven de volum. Ella tenia la cama a l'espatlla d'ell, mentre li pressionava dolçament la cara contra el sexe... volia la llengua més endins... més endins...

Ell es va aturar i va dir:

- Necessito follar-te.

- Necessito sentir-te molt endins – va contestar ella.

Sense dir paraula, ella el va empènyer dolçament enrera, ell es va deixar caure d'esquena al terra tot abaixant-se pantalons i roba interior, dels que va emergir el seu sexe dur, calent, mirant al sostre...

Ella, amb una cama a banda i banda es va deixar caure, sentint les sensacions de la penetració, volent-les congelar en el temps, i seguidament, sortint de l'inicial embruix, va iniciar uns moviments en vertical, ràpids, durs, implacables, desesperats, deixant palès que ja no hi havia res més que les percepcions, el desig i l'imminent orgasme. Pujava i baixava amb força, amb el tors dret, vertical, i de tant en tant, sense trencar el ritme, els seus malucs descrivien canviaven a moure's endavant i endarrera, fent refregar el clítoris al pubis d'ell. La sensació d'aquell sexe dur i calent, profanant el seu cos, entrant fins a notar el topall físic del seu cos feia trontollar la seva consciència, el seu equilibri físic i emocional, només volia sentir l'esclat del semen calent escampar-se pel seu interior. Ja no podien reprimir gemecs i crits, que van culminar en uns segons, plens de petons passionals, suor i els regalims de les fruites (el préssec, els sexes...).

- Són molt bons els préssecs, en aquesta època de l'any – va dir ell, sorneguer.

- Tens raó. Te'n ve de gust un altre?.